

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1294/2019
28.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Данила Костића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 634/18 од 27.05.2019. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 184/19 од 15.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2019. године, већином гласова донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Данила Костића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу К 634/18 од 27.05.2019. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 184/19 од 15.08.2019. године само у односу на окривљену АА и у том делу предмет враћа Основном суду у Лесковцу на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 634/18 од 27.05.2019. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које јој је утврђена новчана казна у износу од 10.000,00 динара (став I тачка 1.) и због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ (став I тачка 2.), за које јој је утврђена новчана казна у износу од 30.000,00 динара, па је осуђена на јединствену новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, уколико окривљена не плати новчану казну у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезана је окривљена АА да на име трошкова кривичног поступка плати окривљеној ББ износ од 80.710,00 динара, а суду износ од 11.600,00 динара, те на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана

правноснажности пресуде, а окривљена – приватни тужилац ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Ставом II изреке првостепене пресуде окривљена ББ, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, те је одређено да трошкови кривичног поступка које је окривљена ББ имала по противтужби, падају на њен терет, а окривљена – приватни противтужилац АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 184/19 од 15.08.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Данило Костић. Међутим, из образложења поднетог захтева произилази да је исти поднет против обе нижестепене пресуде, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену АА ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је основан.

Основано се у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА истиче да је пресудом Основног суда у Лесковцу К 634/18 од 27.05.2019. године (став први тачка 1. и 2.), која је потврђена пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 184/19 од 15.08.2019. године, повређен закон на штету окривљене АА, уз образложење да постоји несагласност између оптужног акта и изреке побијане пресуде, а што све нарушава идентитет оптужбе и пресуде. Тиме што је суд у чињенични опис радње извршења предметних кривичних дела датих у изреци правноснажне пресуде унео нека од законских обележја радње кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, али и све субјективне елементе бића тих кривичних дела, а без којих елемената нема кривичног дела, по ставу браниоца суд је прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ чини онај ко увреди другог. Дакле, за постојање овог кривичног дела нужно је да постоји објективни елеменат-радња

извршења односно поступак или речи окривљеног које се могу квалификовати као увредљиве за оштећеног.

Кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ чини онај ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши. За постојање овог кривичног дела такође је нужно да постоји објективни елемент-радња извршења.

Наиме, приватном кривичном тужбом приватне тужиље ББ поднетом дана 16.09.2018. године, окривљеној АА стављено је на терет извршење кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, које је учинила тако што је „...дана 23.07.2018. године око 14,50 часова дошла у пословне просторије фирме у којој је запослена приватна тужилја које се налазе.....где је у ходнику срела приватну тужилју ... пресрела приватну тужилју и муњевитом брзином је ухватила за косу и почела да вуче вуче на другу страну улице према улазу....и упутила јој речи „Платићеш ми курво“, затим је приватну тужилју почела да шутира у пределу леве надколенице и да приватну тужилју удара рукама више пута, услед чега је приватна тужилја задобила лаке телесне повреде у виду огуљотине коже у облику слова V, са врхом окренутим на доле, дужине око 4 цм, на споју горње и доње половине унутрашње стране десне подколенице, као и огуљотине коже дужине 7-8 цм на спољашњој страни леве бутине усправног правца пружања, са околним црвенилом...“.

Изреком првостепене пресуде окривљена АА је у ставу I тачка 1. оглашена кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ „јер је дана 23.07.2018. године око 15,10 часова ...увредила окривљену ББ, при чему је могла да схвати значај свог дела и могла да управља својим поступцима, на тај начин што је дошла до окривљене ББ која се пешице кретала улицом, па је исту рукама ухватила за косу и упутила јој увредљиве речи „Платићеш ми курво“, иако је била свесна свог дела, хтела његово извршење и била свесна да је њено дело забрањено“. Ставом I тачка 2. изреке правноснажне пресуде, иста је оглашена кривом због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, јер је истога дана „лако телесно повредила окривљену (приватну тужилју) ББ, при чему је могла да схвати значај свог дела и могла да управља својим поступцима, на тај начин што је након краће расправе окривљеној ББ задала неколико удараца у пределу леве ноге и врховима прстију-ноктима је ухватила у пределу десне подлактице и повукла и том приликом јој нанела лаке телесне повреде... иако је била свесна свог дела, хтела његово извршење и била свесна да је њено дело забрањено“.

Из наведеног чињеничног описа датог у изреци правноснажне пресуде, произилази по ставу Врховног касационог суда, да се у битном разликује од оног наведеног у оптужном акту приватне тужилје. Наиме, првостепени суд тако наводи законска обележја кривичних дела у питању, који у оптужном акту уопште нису означени и то: објективне елементе односно радњу извршења кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ и субјективне елементе бића оба предметна кривична дела (да је окривљена могла да схвати значај свог дела и могла да управља својим поступцима и да је била свесна свог дела, хтела његово извршење и била свесна да је њено дело забрањено) односно урачунљивост и облик кривице - умишљај окривљене у време извршења предметних кривичних дела, као и свест о забрањености дела.

Према одредби члана 420. став 1. Законика о кривичном поступку, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет) и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а што све значи да измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног описа оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, па како је суд у конкретном случају осим што је изменио неке чињенице из описа дела, унео и потпуно нове (радње извршења кривичних дела и субјективна обележја тих кривичних дела), а на напред наведени начин, Врховни касациони суд, налази да чињенични опис кривичних дела садржан у првостепеној пресуди у ставу првом под тачком 1. и 2. није остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

На наведени начин, по налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд је прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а исту повреду учинио је и другостепени суд када је првостепену пресуду потврдио, на коју се основано указује у поднетом захтеву браниоца окривљене АА.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, укинуо и првостепену и другостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, при чему ће суд имати у виду изнете примедбе и битну повреду одредаба кривичног поступка на коју је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку, при чему ће суд имати у виду забрану прописану у члану 453. ЗКП.

Са свега изложеног, Врховни касациони суд је, усвајањем поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић